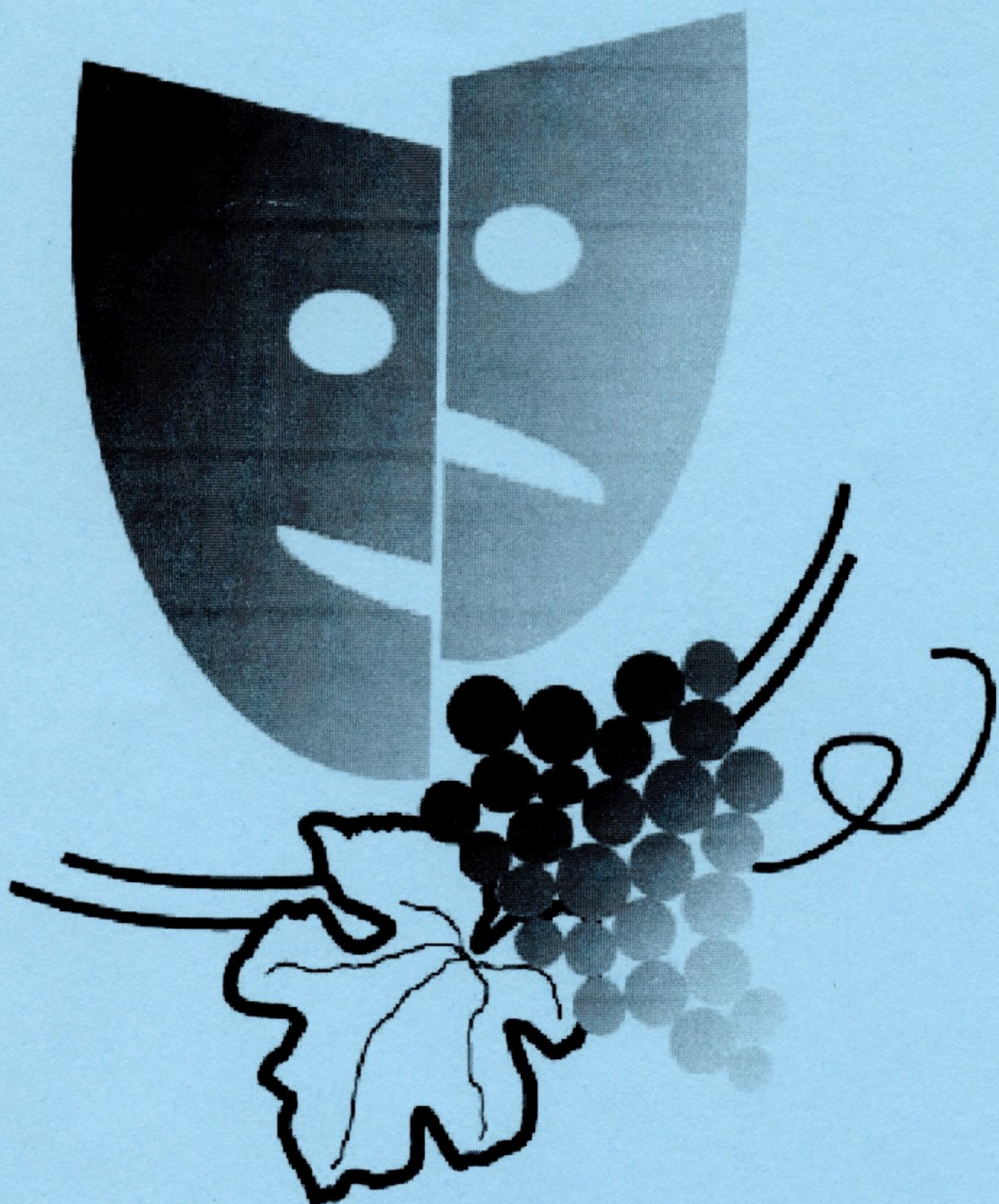

FORBÍNA

Zpravodaj Krajské divadelní
přehlídky
vesnických ochotnických
souborů

Divadelní Sešlost
BOLERADICE 2007

*číslo 2.
6. 5. 2007*

Program

pátek 4. 5. 2007

10:00 hod

L o u p e ž n i c k é k o ř e n í

DS Jedovnice - pohádka pro děti

19:00 hod

P a s t n a m y š i

DS bří Mrštíků Boleradice

sobota 5. 5. 2007

19:00 hod

O d d a c í l i s t

DS J.K. Tyla Újezd u Brna

neděle 6. 5. 2007

17:00 hod

D v a

DS Prkno Veverská Bítýška

pondělí 7. 5. 2007

19:00 hod

M a r y š a

DS Kadet Starovičky

úterý 8.5. 2007

19:00 hod

1 + 1 = 3 jeden a jedna jsou tři

Divadlo Stodola Jiřkovice

středa 9. 5. 2007

10:00 hod

S t r a c h m á v e l k é o č i

pohádka pro děti - DS Ochoz u Brna

19:00 hod

V e l i c e p o d i v u h o d n ý p ř í b ě h

c t n o s t n é ž e n y z E f e z u

DS Podiva Podivín

pátek 11. 5. 2007

18:00 hod

N a s p r á v n é a d r e s e

DS Městečko Trnávka

Den druhý

Počasí! To je téma tohoto víkendu! Nadmořská výška, teplota, tlak, rosný bod: hlásivali (či ještě hlásí? – nechám se poučit) v rozhlase a následoval výčet řady jakýchsi čísel. Podobně zpráva o stavu vody na českých tocích, znáte to: Ohře Louny – 156, Labe Komořany – 325... Jako dítěti mně to znělo jako tajuplná tibetská mantra (prostě kouzelně, pojmenovat jsem se to naučil mnohem později). V přestávkových hovorech včerejšího představení Újezd'anů bylo počasí, vedle sdělování dosavadních dojmů ze skvěle napsané a slušně zahrané Kishonovy nahořklé komedie, téma nejprobíranější. Zvláštní je, že si vesměs všichni diskutéri stěžovali: jedni, že prší a přitom je chladno, druzí, že prší vůbec, a dokonce i třetí, kterým se zdá, že prší málo. Maně jsem si vzpomněl na Havlíčkova Peruna z Křtu svatého Vladimíra, kterak si na svou práci stěžuje, říká, že ze své služby – volně podáno – NIC NEMÁ, neb ho věřící pohané ve svých modlitbách jeden přes druhého prosí právě opačně: ten chce mokro ke lnu, druhý sucho k senu. Perun dále konstatuje, že své práce – opět volně podáno – ZANECHÁ, což se mu, jak si všichni vzpomínáme, zrovna nevyplatí.

Co má potom říkat Boža Perun Chalupa, když má udržet stálou a pro všechny přijatelnou teplotu v sále? Jedni mrčí, že je tam smrad, tedy vydýchaný vzduch,

Program festivalu:

Dnes	neděle 6.května
15:00	Vítání souboru Veverská Bítýška
17:00	Představení: DS Prkno Veverská Bítýška - Dva
Zítřka	pondělí 7.května
16:45	Vítání souboru Starovičky
19:00	Představení: DS Kadet Starovičky - Maryša

Komedie je prostě veselý způsob, jak být vážným. Peter Ustinov

druzí zase, že je jim zima, že se nemá větrat, raději smrádeček, ale teplíčko. Tak to je dilema: budeme před představením rozdávat svetry, nebo kyslíkové bomby? Máme tu možné téma pro diváckou anketu.

Středoevropsky mírná bouře proběhla při večerním společném rozboru představení: ukazuje se, že ne každý je schopen přijmout nikoli snad zdrcující kritiku, ale jen zamyšlení nad výsledky své práce. Součástí hodnocení odbornou porotou je popis viděného a návrhy pro další práci – atributy, se kterými se ochotníci z jakékoli Horní Dolní nemají příležitost setkávat každý den. Proto přecitlivělá reakce zamrzí. Ale, abych ještě zůstal u Havlíčka – stokrát plivni do moře, ono se nezpění!

Příjemný večer.

Stanislav Svoboda

RECENZE

Nejlepší humor je ten, který píše sám život

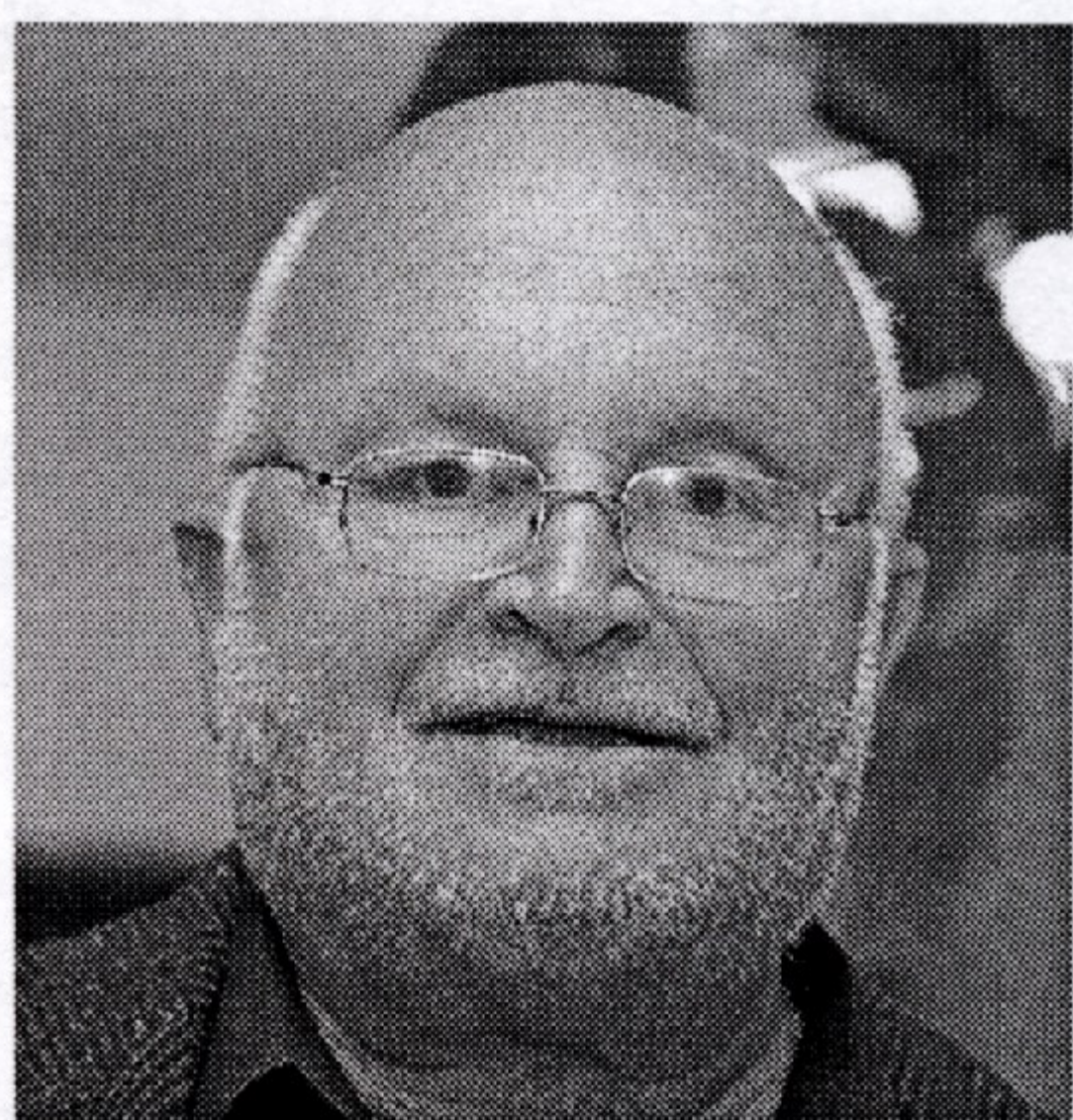
(Kishon)

Divadelní spolek J.K.Tyla z Újezda u Brna si vybral komedii Ephraima Kishona Oddací list.

Zkušený režisér Jaromír Jakubec, který byl podepsán pod inscenacemi Našich furiantů, Hubáčových Nezralých malin a dalších, zachoval dějová fakta, avšak hru, opírající se o reálie židovského státu Izrael, přenesl do českých poměrů. Oslabil tím však význam neexistence oddacího listu jako spouštěče komorního příběhu.

Hra samotná je žánrově konverzační komedií s ironickým podtextem, v níž se manželská dvojice po dvaceti pěti letech z banálních důvodů dostane do krize, která hrozí jejím rozpadem. Komédie se opírá o přesné typové obsazení zejména dvou hlavních figur a vybudované situace, v nichž projeví charakter postavy. DS J.K.Tyla má jednu dobrou figuru. Instalátér Daniel Benda v podání Bohuše Vojty je přirozený, na jevišti nehraje, nýbrž existuje. Jeho partnerka Hedva (Naděžda Mlčůchová) mu sekunduje jen částečně. Její herecké prostředky nestačí zatím na přesvědčivé vyjádření různých poloh vztahu k Danielovi. Nepomáhá jí ani kostým. Dramatické situace nevytvářejí dostatečný prostor pro jiskření mezi oběma. Tím se oslabují i komické paradoxy vztahu muže a ženy, kteří se znají, mají rádi a ani nechtějí opustit jeden druhého. Přesto se slovně zraňují. Přes tyto problémy, spadající na vrub režie, při pohledu na mladé představitele epizodních a vedlejších postav si myslím, že soubor má před sebou budoucnost.

Lenka Láznovská

Humor je třeba

říká v našem
rozhovoru režisér
ochotníků z Újezda
Jaromír Jakubec

Myslím si, že ochotníci by se měli věnovat především komediálnímu žánru. Humor je potřeba vždycky. Ať je to dneska, nebo příště nebo minule. Humor je totiž v životě nejdůležitější.

Proč jste si vybrali zrovna Ephraima Kishona a jeho hru Oddací list?

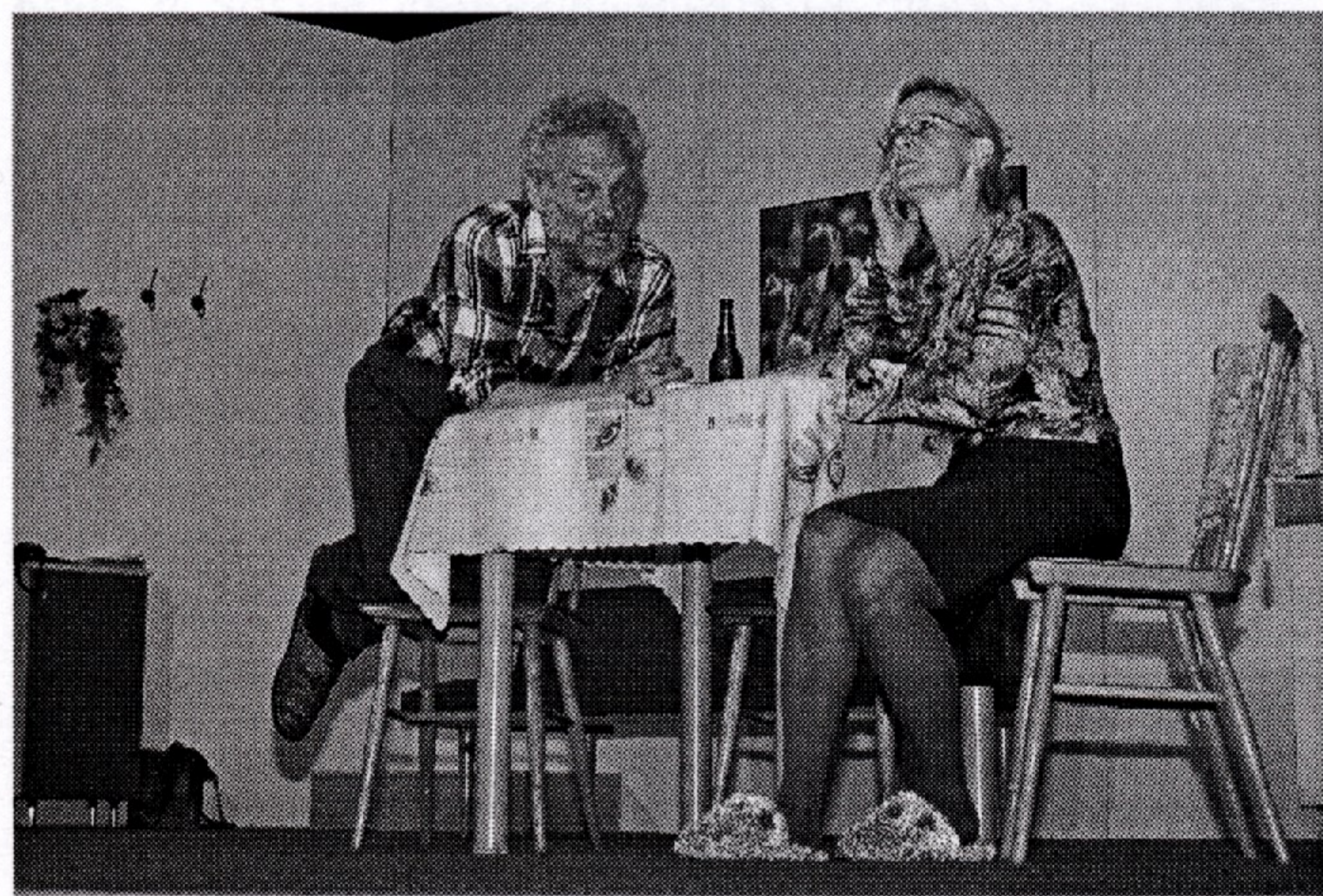
No, tak protože jsme poslední hru hráli Furianty, kde je obsazení 26 až 27 lidí, což je hlavně náročné organizačně. Tak jsme si zkusili teď zahrát konverzační komedii od dramatika židovského původu Ephraima Kishona. Já jsem tuhle hru viděl osobně na divadle v Olomouci a velice se mi to líbilo. Jednak ten autor už začíná být velmi slavný. To se dá doložit i tím, že se začíná o něm učit na školách a taky se mi to líbilo. Tak jsme to zkusili. Jak se nám to podaří se uvidí až dneska.

Co vám dělalo při režii této inscenace nejvíc problémy?

Vyjádření charakteru a hlavně spád a rytmus té hry.

O čem podle Vás je tato hra?

Podle mě je to o běžném životě. O běžném manželství. Běžných problémech v rodině.

Jako u nás doma

V pořadí třetí představení krajské divadelní přehlídky se neslo ve znamení komedie. Když jsem vstupoval do divadla, tak jsem byl velice zvědavý, co uvidím. Já osobně jsem očekával, že se budu smát. A co očekávali ostatní?

- Dobrou zábavu
- Slušný divácký zážitek
- Nic
- Pohodu, zábavu
- Poznání další hry
- Dobré výkony herců
- Příjemný večer
- Nádherné divadlo

Divadlo skončilo. Myslím si že jsem nebyl jediný komu se líbilo a já se opět vydal zjišťovat první dojmy z tohoto představení. Má otázka byla tentokrát: „Naplnilo se vaše očekávání, se kterým jste vstupovali do divadla?“ A tady máte některé odpovědi:

- Ano, velmi se mi to líbilo:
- No rozhodně, vždyť to bylo super
- Určitě ano, bylo to velice zajímavé
- Jasně, byla to super sranda
- Určitě naplnilo, bylo to dokonce nad má očekávání
- No rozhodně, vždyť je to jako u nás doma.

(A snad neporuším nějaké pravidlo bontónu, když prozradím, že ta poslední odpověď byla od ženy boheradického starosty Jana Korába.)

Představujeme odbornou porotu

Každá postupová přehlídka musí mít svou porotu. Tedy skupinu lidí, kteří by měli nejen odborně hodnotit jednotlivá představení, ale také při večerních diskusích pomáhat souborům najít cestu k lepšímu divadelnímu tvaru. Výsledky jejich práce nacházíte ve Forbíně v recenzích jednotlivých inscenací. Ale kdo je schovaný za jmény: Dušan Zakopal, Lenka Lázněvská a Hana Štolbová? Postupně si je tedy představíme. Dámy prominou, ale první slovo patří předsedovi.

Dušan Zakopal

Pochází z Ostravy, je místopředsedou SČDO, vedoucí Rady klubu režisérů, předseda komise pro udělování Zlatého odznaku J.K.Tyla, jehož je rovněž laureátem. Po několik let organizuje semináře na Jiráskově Hronově a Krakonošově divadelním podzimu. V Ostravě režíruje a hraje v souborech Aureko II. a Jitřenka.

Jaké jsou tvoje první zkušenosti s divadlem? Začalo to ve 4. třídě. Nebyl jsem hodný žáček a tak mě paní učitelka nechtěla vzít do loutkového souboru. Tam mohli jenom vzorní. Pak ale začala organizovat divadelní hry a vzpomněla si na mě, na komedianta a přivedla mě k divadlu. Základ byl ale samozřejmě doma. Maminka hrála v Sokole loutkové divadlo a mluvila kašpárka. S bratrem jsme už jako malé děti chodili na představení, seděli v první řadě, šahali si na loutky a koukali na bok, jestli tam neuvidíme maminku. Během studentských let ve Zlíně a Praze jsem dostával první velkou hereckou školu. To jsme hráli i 50 představení za rok. Potom jsem šel za profesí do Ostravy, kde jsem hrál v několika souborech. To byla ta tovaryšská léta. Následovala léta mistrovská - režijní škola SČDO. Samozřejmě jsem režíroval i předtím, ale tam to vyvrcholilo. Nikdy jsem nepočítal kolik to bylo rolí a kolik inscenací. Mohu snad jen říct, zvlášť když jsme v Orlovně, že jich bylo požehnaně.

Uvědomuješ si, že jsi historicky prvním předsedou na přehlídce v Boleradicích? Já si toho nesmírně vážím. Já se poprvé s boleradickým divadlem potkal, když na

Divadelní slovník III.

Myslíte si, že herci znají dobře divadelní slovník? Co je to například **oprašovačka**? V divadle to je zkouška hry, která se dlouho nehrála a znovu se uvádí na scénu a je třeba ji "oprášit". Ví to ale herci z Újezda u Brna?

- Oprašovačka to je když se znovu začíná hrát představení, tak se musí znovu nazkoušet.
- Nevím. Že se oprašuje prach z herců. To asi ne, že?
- Zkouška, která se dělá, aby se znovu obnovilo představení.
- Předzkoušení než se začne hrát.
- Asi nějaká rekvizita. Já fakt nevím, jsem tu jenom krátce.

Do začátku přehlídky zbývají už jen minuty. A tak když je potřeba musí i předseda poroty Dušan Zakopal vzít do ruky lopatu a uklízet.

CO JE SČDO ?

Svaz českých divadelních ochotníků (SČDO) je společenskou organizací neprofesionálních tvůrců a příznivců divadelní činnosti. Posláním svazu je podílet se na rozvoji činností divadla ochotnického a loutkového, uměleckého přednesu a dalších forem scénického projevu a přispívat k jejich uplatnění ve společenském životě. Své poslání zabezpečuje tím, že vyhlašuje či organizuje soutěže, přehlídky, festivaly a

Jiráskově Hronově hráli Rok na vsi. A vždycky jsem sem chtěl dojet. Když pak začali řeči, že nám na Moravě chybí jedna přehlídka vesnických souborů, tak jsem byl jeden z těch, který do toho Chalupovi namočil. **S jakou nadějí si odjížděl na tuto přehlídku?** Za prvé s nadějí, že to dopadne dobře a soubory poznají, že mít tady přehlídku je na místě. Za druhé pro mě, který jezdím po přehlídkách, je to možnost zjistit, jaký je stav vesnického divadla na Jihu Moravy. A za třetí člověk pozná další lidi kolem ochotničiny a zjistí, že není sám, kdo má rád divadlo. Žena říká, že je to ode mne masochismus, ale já vím, že je nás víc. A neškodí je poznat. Já si tím nabíjím baterku.

Kterým směrem se podle tebe ubírá vesnické ochotnické divadlo? Vloni jsem viděl stovku představení. Z toho asi čtyřicet bylo z venkova. Faktem je, že z hlediska dramaturgického je tady vidět rozdíl. Venkovská scéna je víc vázána na svého diváka. Na základě toho také vybírá repertoár, aby ho neztratila. Dřív se říkalo, že se tu hraje hlavně klasika. V roce 1996 rozsáhlý průzkum ukázal, že tyto soubory inklinují k zábavnému divadlu. Ke kasovním trháčům. A ne vždy dobré kvality. A nejsou to jenom naši autoři, prostě frašky v nejrůznější podobě. A to mě vede k otázce kam až to půjde a jestli tím neutrpí obecně kvalita venkovského divadla. Je potřeba být náročnější při výběru her. Mít na mysli diváka, ale nestrkat mu humor prvoplánově. Uvědomit si, že na rozdíl od televizního humoru může být humor na divadelní scéně kvalitnější.

Dnes bude hrát ...

DS Prkno Veverská Bítýška

Soubor vznikl na jaře roku 1996 ze skupiny nadšenců ve věku od 16 do 20 let. Jako první "divadelní pokus" byla zvolena původně filmová povídka Miroslava Šimka Až přijde Komenská!, tématem ze školního prostředí. Na podzim 1996 začala příprava dalšího představení - Dívčí války Františka Ringo Čecha. V létě 1997 získává soubor nového režiséra Pavla Vašíčka. V novém složení s novým režisérem začala v září 1997 příprava představení hry Miloše Macourka Hra na Zuzanku. Prkno bylo s touto hrou nominováno na Šrámkův Písek. Od června 1998 spolek organizuje ve Veverské Bítýšce festival amatérských divadel s názvem "Na Prknech". Soubor se úspěšně představil také na Mezinárodním festivalu pouličního divadla v Brně v roce 2000. Kromě klasické činnosti divadelní se soubor také věnuje dětem - dramatické kroužky, maškarní a divadelní plesy.

Komorní inscenace **Dva**, se kterou se představí v Boleradicích, zachycuje jeden den v hospodě. Inscenace postupně odkrývá jemné mezilidské vztahy, které obsahují domácí násilí, touhu zemřít, někoho vlastnit či dokázat odpustit sám sobě.

výstavy, pečuje o vzdělávání a poskytuje informace o aktivitách v oblasti scénického projevu. Spolupracuje se zastupitelskými sbory, odbornými zařízeními, společenskými organizacemi, uměleckými sdruženími a vládními i nevládními organizacemi, stará se o dokumentaci činnosti divadelníků, vydává informační bulletiny a publikace, uděluje svazová ocenění a vyznamenání, popularizuje divadelní aktivity, zprostředkovává styk mezi soubory a hájí zájmy divadelníků.

Nejvýznamnější svazové aktivity:

- Scénografická a režisérská škola SČDO, pracovní semináře
- Pohárek SČDO - soutěž monologů, dialogů
- Kandrásék - soutěž monologů a dialogů dětí a mládeže ve věku od 8 do 18 let
- Jednoaktovky SČDO - soutěž jednoaktových her
- Krakonošův divadelní podzim - soutěž venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou.
- Ediční činnost

Slyšeli jsme ...

... v baru

Včera večer jsme se vydali na průzkum do divadelního baru.

Zajímalo nás, co si návštěvníci z bohaté nabídky nejčastěji objednávají. Barmanka Marie Chalupová nám prozradila tajemství:

„Dneska letí fernet a metropol. Káva nám překvapivě vůbec nešla“

Že by si divák spletl co se večer hraje? Vždyť Maryša je na programu až v pondělí. A co kolegyně Jana Jandová:

„...sedm set, osm set, devět set, devět set padesát.....nerušit počítám tržbu ...!!!“

Aha, tak raději pryč z baru. Táhle vidíme známou tvář v pokladně, takže pojďme si vyzpovídat pokladníka divadla Bohuslava Chalupu. Jak se jeví představení z okénka pokladny?

„Bylo vyprodáno už v jarním předplatném.“

Co je to za odznak v klopě saka?

„To je zlatý odznak SČDO“

(tímto si dovolím opravit včerejší chybu tiskářského šotka)

„Konec otázek, musím zapnout ventilaci v sále to moc nevoní.“

K uskutečnění Krajské divadelní
přehlídky vesnických
ochotnických
souborů přispěli

*Ministerstvo kultury České republiky,
Jihomoravský kraj,
Městys Boleradice,*

*Rovnost - týdeník Nový život,
Hustopečské listy,
Hustopečská televize,
Rádio JIH,*

*Duhová energie ČEZ,
POLYPLAST, s.r.o. ,
DŮM ZDRAVÍ, spol. s r.o.,
INMEDIAS a.s.,
MIKULICA s.r.o.,
BLANÁŘ NÁBYTEK, a.s. ,
MORAVIA PROPAG, s.r.o.,
Orel jednota Boleradice,
Sádrokartony Stehlík Libor,
Voda topení plyn Ladislav Horák,
Advokátní kancelář JUDr. Jiří Funk,
Klempířství a zámečnictví
Novotňák Soukup,
Hospodářské potřeby Hana a P
etr Vystoupilovi,
Keramická dílna Šemorovi,
Restaurace Hoško Boleradice,
Vinařství Valihrach Krumvíř,
Vinařství Šlancar,
Vinařství U Samsonů*

Divadelní spolek bratří Mrštíků
Boleradice,
pořadatelé přehlídky,
všem za poskytnutou pomoc
srdečně děkují

Předplatné vstupenky

Dospělý jednotlivé 50,-

Dětský jednotlivý 30,-

Předprodej vstupenek každou
středu a pátek
od 18 do 19 hod.

Rezervace také na
www.boleradice-divadlo.cz

Změna programu vyhrazena!

Kontakt

Divadelní spolek
bratří Mrštíků Boleradice, 691 12

tel.: + 420 519 423 190

e-mail:

info@boleradice-divadlo.cz

www.boleradice-divadlo.cz